

НЕДОЗВОЉЕНО ДРЖАЊЕ ОРУЖЈА И ЕКСПЛОЗИВНИХ МАТЕРИЈА (члан 348. став 1. КЗ)

За постојање овог кривичног дела није потребно да првостепени суд утврђује да ли је окривљени хтео да располаже забрањеним средствима, пошто располагање не припада корпусу овог кривичног дела, већ само држање (у конкретном случају), од више алтернативно набројаних у напред поменутом члану КЗ, нити је временски период држања ових средстава одлучна чињеница за постојање овог кривичног дела, јер је довољно да је окривљени у кратком периоду, који се не мора мерити ни даном, већ може и сатима, држао ова средства

Из образложења:

Пресудом првостепеног суда окривљени је оглашен кривим за извршење кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и изречена му је условне осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци са роком проверавања од 2 године, а изречена му је и мера безбедности одузимања предмета. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, док је АЈТ предложио да се жалба као неоснована одбије и пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је, испитујући побијану пресуду и по службеној дужности, нашао да је жалба неоснована.

Без значаја је за постојање кривичног дела које је окривљеном стављено на терет порекло оружја и муниције односно експлозивних материја и мотив због којег се ове ствари држе, док је од одлучног значаја само то да се те ствари држе, што подразумева свест и вољу онога ко их држи да то чини. Овакав став о извршењу дела произилази из законског описа дела прописаног у члану 348. КЗ, па је у том погледу жалба браниоца окривљеног неоснована, јер није било ни разлога, ни потребе, бар када је у питању одлука о кривици, да првостепени суд утврђује да ли је окривљени желео да располаже муницијом, пошто располагање не припада корпусу овог кривичног дела, већ само држање (у конкретном случају), од више алтернативно набројаних у напред поменутом члану КЗ. Поред тога, временски период држања не утиче на постојање овог кривичног дела и довољно је да је у кратком периоду, које се не мора мерити ни даном, већ може и сатима, извршилац држи забрањена средства. То што је у изреци као време извршења опредељен само један дан не компромитује одлуку првостепеном суда о кривици, а суштински је тачно, јер је то дан када је муниција пронађена.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број К. 1377/11 од 07.12.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Кж. 1- 1694/13 од 20.05.2013. године)